

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק"ו ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דְּבִרָאשִׁית, בְּל"ב דְּאִיהוּ ב' מִן בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב יג) וְהַגָּפְנִים
סְמִדָּר נָתַנוּ רֵיחַ אֵלֶיךָ בְּעֵלֵי מְצוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וְלָכִי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוֹרֵייתָא
דְּבִכְתָּב, יָפְתִי וְלָכִי לָךְ בְּהִלְכָּה אוֹרֵייתָא דְּבָעַל פָּה, וְעוֹד אָנִי יִשְׁנָה בְּתַלְתַּת מָאָה וְשִׁתִּין
וְחָמֵשׁ פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, כְּחוֹשֶׁפֶן אֶתְוּוֹן יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה
כְּחֹשֶׁפֶן וְלִבִּי וְר' מַעַר, רָמְזוּ דְּאֶתְיָהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, מֵאִי ע' מִן עַר דְּאִיהוּ
בְּתוֹסַפֶּת, דָּא עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה (דְּבָרִים ל ג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֶמְצָעִיתָא דְּכָלִּיל פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְּאֶתְיָהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא בֵּיה כְּלִילָן.

תרגום לעברית

קוֹצוֹתֵינוּ, אֵלּוּ שֵׁשׁ קְצוֹת שֶׁהֵן ה"א, שֶׁשָּׁה פְּרָקִים שְׁכָלוּלִים בְּשִׁתֵּי שׁוּקִים, שֶׁהֵם יוֹם
חֲמִישִׁי וְיוֹם שְׁשִׁי, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסי לִילָה - זו הַשְּׁכִינָה
הַתְּחַתּוֹנָה הַכְּלוּלָה מִי' ד ה"א ו'א' ו ה"א, וְלָמָּה נִקְרְאת לִילָה? שֶׁהִיא לֵיל שַׁבָּת לֵיל
שְׁמוֹנִים, שֶׁהִיא וְדָאִי לִיהו"ה, בְּהוֹצִיאוֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וְעוֹד, אָנִי יִשְׁנָה -
בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר - בְּתוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הִתְאַנְּה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
בְּשִׁלְשִׁים וְשִׁתִּים נְתִיבוֹת פְּלִיאֹת חֲכָמָה, בְּשִׁלְשִׁים וְשָׁנִים אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית,
בְּל"ב שֶׁהוּא ב' מִן בְּרָאשִׁית וְל' מִלְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל. וְהַגָּפְנִים סְמִדָּר נָתַנוּ רֵיחַ - אֵלּוּ

בְּעֲלֵי מִצְוֹת. קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי וְלָכִי לָךְ - בְּתוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, יִפְתִּי וְלָכִי לָךְ - בְּהִלָּכָה בְּתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. וְעוֹד, אֲנִי יִשְׁנָה - בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשׁ מִצְוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה כְּחִשְׁבוֹן אוֹתִיּוֹת יִשְׁנָה, וְלִפִּי עַר - בְּמֵאֲתָיִם אַרְבָּעִים וְשִׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֶׂה כְּחִשְׁבוֹן וְלִפִּי יִי וְר' מֵעַר, רָמְזוּ שְׁנֵתָנוּ מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל. מַה זֶה ע' מִן עַר שֶׁהוּא בְּתוֹסֶפֶת? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵין יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁכּוֹלֵל מִצְוֹת עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, שְׁנֵתָנוּ מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל בּוֹ הֵם כְּלוּלִים.

טקסט התיקונים

וְעוֹד קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, דְּאִיהוּ תוֹר'ה כְּלִיל תְּרִי"א, דְּאִתְיָהִיב מִתְּרִין דְּרוּעִין דְּתַמָּן אָבָא וְאִמָּא דְּאִינוּן י"ה, וּבְהוֹן אֲשֵׁתַלְתִּים תוֹר'ה דְּאִיהוּ ו' כְּלִיל תְּרִי"ג, ה' תַּתָּא אורִייתָא דְּבַעַל פֶּה כְּלִילָא מְכַלְהוּ אַתְוּון, וּבָהּ אֲשֵׁתַלְתִּים יְהו"ה.

תרגום לעברית

וְעוֹד, קוֹל דְּוָדִי דוֹפֵק, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא תוֹר'ה כּוֹלֵל תְּרִי"א, שְׁנֵתָנוּ מִשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁשֵׁם הָאָב וְהָאֵם שְׁהֵם י"ה, וּבָהֶם הַשְּׁתַלְתִּים תוֹרָה שֶׁהוּא ו' כּוֹלֵל תְּרִי"ג, ה' תַּחְתּוֹנָה, תוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה כְּלוּלָה מְכַל הָאוֹתִיּוֹת, וּבָהּ הַשְּׁתַלְתִּים יְהו"ה.

טקסט התיקונים

וְעוֹד אֲנִי יִשְׁנָה, שְׁנִיָּה וְדָאִי לְחֻכְמָה דְּאִיְהִי י', כִּד אַתְרַחֵק מִיָּנִי רַחֲמֵי דְאִיְהוּ ו', וְרָזָא דְּמָלְא (מִשְׁלִי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסֵד אֶרֶץ כּוּנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, בְּחֻכְמָה דְּאִיְהוּ אָבָא י', יָסֵד בְּרִתָּא דְּאִיְהִי אֶרֶץ, ה' זַעֲרָא הָאֶרֶץ וְדָאִי, כּוּנֵן שָׁמַיִם דָּא ו', בְּתַבּוּנָה דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּבִינָה אֶתְקַרִּיאַת לְעִילָא כִּד אִיְהִי עִם בַּעֲלָהּ, תַּבּוּנָה אֶתְקַרִּיאַת לְתַתָּא כִּד אִיְהִי עִם ו', דְּאִיְהוּ בֶן, ו', וְת' דְּאִיְהוּ תַּפְאָרֶת, אֲשֵׁתַאֲרֶת אִיְהִי ה' עֲמִיָּה, וּבְהִיָּהּ זְמָנָא דָּאֵת י' אִיְהוּ עִם אִימָא, וְאִיְהוּ מְרַחֵק מִיָּנִיָּה, אַתְמַר בְּהָ אֲנִי יִשְׁנָה (וְאִיְהִי שְׁנִיָּה לָהּ).

ועוד, אני ישנה, שניה ודאי לחכמה שהיא י', כשהתרחק ממני אהובי שהוא ו', וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ כוונן שמים בתבונה. בחכמה, שהוא אב י', יסד הבית שהיא ארץ, ה' קטנה - הארץ ודאי, כוונן שמים זה ו', בתבונה - זו האם העליונה, שפינה נקראת למעלה כשהיא עם בעלה, ותבונה נקראת למטה כשהיא עם ו' שהוא בן, ו' ות' שהוא תפארת, נשארת היא ה' עמו, ובאותו זמן שהאות י' היא עם האם והיא מרחקת ממנה, נאמר בה אני ישנה (והיא שניה לה).

טקסט התיקונים

ועוד ישנה בגלותא, דלא דפיק בה, ובההוא זמנא דייתי בעלה, קול דודי דופק דאיהו ו' רחמימו דילה, רוח צפונית נפיק לגבה דנשיב בכנור דוד, ורוח דרומית מסטרא דימינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה.

תרגום לעברית

ועוד ישנה, בגלות, שלא דופק בה, ובאותו זמן שביבא בעלה, קול דודי דופק, שהוא ו', האהוב שלה, רוח צפונית יוצאת אליה שנושבת בכנור דוד, ורוח דרומית מצד הימין, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, שהם מים מצד החסד ששם חכמה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ז ע"א) ♦

טקסט התיקונים

ובזמנא דייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית פגוונא דקרפן עולה ויורד, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהנה יהה"ו, אתחזר יהו"ה, אפא עם אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא בריך הוא מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב)

מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהו'ה וגומר, כד יהא יהו'ה כדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, ובינה אמה, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולכתר דאתדבק באתתיה דאיהו ה' והיו לבשר אחד, ודא איהו קרבן עולה ויורד, קרבן קריבו דאתוון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרבן ליהו'ה, דאתקריבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרבן ליהו'ה, מאי אדם דא יו' ד ה' א ו' ו' ה' א, דאיהו קריבו דאתוון, ומאן קריב

תרגום לעברית

ובזמן שתבא הגאלה, הדפק עולה ויורד כמו שהקרבן עולה ויורד, עולה ה' העליונה לי', ויורדת ה' תחתונה לו', ומה שהיה יהו'ה ו' חוזר להיות יהו'ה, האב עם האם, הבן עם הבת, ומשום זה אמר הנביא כה אמר יהו'ה אל יתהלל חכם בחכמתו, שהוא לימין בזמן שהקדוש ברוך הוא מרחק משכינתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ששם גבורה בצפון ושם העשר, זהו שכתוב מצפון זהב יאתה, ובשכיל זה אל יתהלל עשיר בעשרו, (שם לצפון, שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמן שהאות ו' מרחקת מה' שלה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהו'ה וגומר, כשיהיה יהו'ה כראוי, כל אות עם חברתה, זהו שכתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו, זו חכמה, אביו, ובינה - האם, זהו שכתוב כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו זה ו' הבן, ואחר שנדבק באשתו שהיא ה', והיו לבשר אחד, וזהו קרבן עולה ויורד, קרבן - קרבת האותיות שמתקרבות י' עם ה', ו' עם ה', ומשום זה קרבן ליהו'ה, שמתקרבת אשה לבעלה. זהו שכתוב אדם כי

יְקָרִיב מִכֶּם קָרְבֵּן לַיהוָה, מִה זֶה אָדָם? זֶה יוֹדֵד ה' וְאֵל וְה' אֵל, שֶׁהוּא הַתְּקַרְבוֹת
הָאוֹתִיּוֹת, וּמִי קָרֵב לְאוֹתִיּוֹת? זֶה עֹלֶת עַל כָּל הָעֲלֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַדִּפֵּק עוֹלָה וַיּוֹרֵד
מֵאַרְבָּעָה דִּפְקִים לַעֲשָׂרָה, הַדִּפֵּק שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת עוֹלָה בְּאֵשׁ וְרוּחַ וַיּוֹרֵד בְּמִים וְעָפָר,
וְסוּד הַדִּבְרֵי - וְהִנֵּה מִלֵּאכִי אֱלֹהֵי'ם עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ, עוֹלִים שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
מִים קִמְ'ץ, שָׁב' אֵשׁ, חֵל'ם רוּחַ, שׁוֹר' ק עָפָר, הַכְּלִי שֶׁל כָּלֵם, מְשׁוּם שְׁקִמְ'ץ שֶׁהוּא
מִים י', בּוֹ עוֹלָה ה' שֶׁהִיא לְשִׁמְאֵל, שֶׁהִיא שָׁב' אֵשׁ, וְלִמָּה עוֹלָה ה' בְּקִמְ'ץ? מְשׁוּם
שְׁשֵׁם י' שֶׁהִיא חֲכָמָה, כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְוָהּ הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וַיִּהְיוּ י' ה' בְּקִמְ'ץ. ה' הִיא
עִם הָאֵב, וְהִיא אֶרֶץ, יוֹרֶדֶת לְשִׁמְאֵל שְׁשֵׁם הָרוּחַ שֶׁהוּא חֵל'ם, שֶׁהוּא רוּחַ שְׁנוּשֵׁב בְּאֶזֶן
שִׁמְאֵל שֶׁל הָלֵב, וַיִּהְיוּ ו' ה' בְּשִׁמְאֵל כְּנֶגֶד הָלֵב. בְּאוֹתוֹ זְמַן, אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָהּ הָרוּחַ
לְלֶכֶת יִלְכוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.